

Kfv.III.37.714/2011/5.szám

A Kúria a ... jogtanácsos által képviselt felperes neve ... felperesnek a dr.Ádám Gabriella Katalin jogtanácsos által képviselt alperes neve ... alperes ellen fogyasztóvédelmi ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Pest Megyei Bíróság 2011. július 6. napján kelt 6.K.26.320/2011/4.számú jogerős ítélete ellen a felperes által 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2013. január 15. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Pest Megyei Bíróság 6.K.26.320/2011/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 20.000.- /azaz húszezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi továbbá a Kúria a felperest, hogy fizessen meg - külön felhívásra - az államnak 26.000.- /azaz huszonhatezer/ forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I N D O K O L Á S

A felperesi társaság 2009. május 14. és 27. napja között érvényes aktuális ajánlatait bemutató reklámújság 30. oldalán a Supralux Gemini „A” komponens magassfényű parkettalakk és a Supralux Gemini „B” komponens parkettalakk termékek esetében sem szöveges, sem pedig piktogram formájában nem tüntette fel a veszélyességi osztályba sorolás „Xn” veszély jelét.

E magatartás miatt indult felperessel szemben hatósági eljárás, mely fogyasztóvédelmi hatósági eljárásban a felperes előadta, hogy a felperesi társaság tevékenysége gazdálkodó szervezet jogalanyok felé irányuló nagykereskedelmi tevékenység, ugyanis a vásárlói kártya igénylésére és az áruházakban történő vásárlásra kizárólag a gazdálkodó szervezeteknek minősülő jogalanyok jogosultak, amelyek

nem tartoznak a fogyasztóvédelmi jogszabályok „fogyasztó” fogalmának körébe. A kéthetente megjelenő METRO újságot kizárólag a regisztrált vásárlók részére címzett postai küldeményként juttatták el, a reklám címzettjei tehát nem fogyasztók voltak. A fogyasztók részére a termékek nem voltak elérhetőek megvásárlás céljából, annak ellenére, hogy a reklámkiadvány összesen 311.000 példányban került előállításra.

Az elsőfokú hatóság 2010. december 6. napján kelt KMF-1437-3/2010. számú határozatával a felperesi kft-t 30.000.- Ft fogyasztóvédelmi bírsággal sújtotta a kémiai biztonságról szóló 2000. évi XXV. törvény /a továbbiakban: Kbt./ 18. §-ára, illetve a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény /a továbbiakban: Fgytv./, továbbá a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény /a továbbiakban: Fttv./ 3. § /1/ bekezdésére hivatkozással.

Az alperes másodfokú eljárásban a HAJ-03544-2/2010. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A határozatok rögzítették, hogy a ... reklámújságok alapján a jogsértés megvalósulása egyértelműen megállapítható volt, az is megállapítható volt a termékbiztonsági adatlapok alapján, hogy a termékek veszélyesnek minősültek, és az is, hogy a reklámeszközben közzétett ajánlat tartalmának fogva árut népszerűsítő reklámtevékenységnek minősült. Reklámkénti minősítést megalapozta, hogy az adott termékeket értékesítő felperes által került alkalmazásra, így a tájékoztatás az értékesítés előmozdítását, de legalább az áru megismerését, illetőleg népszerűsítését szolgálta. Ebben az esetben azonban a reklámnak a veszélyességi osztály egyértelmű megjelölését tartalmaznia kell, ezért az ilyen tájékoztatás mellőzése megtévesztő, mert a fogyasztó nem kap információt ezeknek a termékeknek a mérgező tulajdonságairól, és ez az ügyleti döntés meghozatalát befolyásolhatja.

A Pest Megyei Bíróság a felperes keresetét elutasította. A bíróság az alperes, illetve az elsőfokú hatóság hatásköre kapcsán megállapította az Fgytv. 2. § a/ pontja alapján - az 1. §-ra is tekintettel - eljárhatott felperes ellen, mert az Fgytv. hatálya kiterjed a vállalkozások azon tevékenységére is, amely a fogyasztókat érinti, vagy érintheti. A „fogyasztókat érintheti” fordulat jelentősen kitágítja a fogyasztóvédelmi hatóság hatáskörét, amely kifejezés azon esetekre vonatkozik, amikor az adott jogsértést nem közvetlenül a fogyasztókkal szemben követték el, azonban fennáll annak a lehetősége, hogy a jogsértés a fogyasztók jogaira is kihatással lehet, tehát a fogyasztók jogos érdekét sértheti.

A bíróság leszögezte, hogy az úgynevezett ... vásárlási kártyát nemcsak élelmiszeripari kiskereskedelmi tevékenységet folytató

viszonteladók, hanem ennél jóval szélesebb körben, egyéb vállalkozási tevékenységet végző magánszemélyek és társas vállalkozások is igényelhetnek. A felperes nem csupán nagykereskedelemmel, hanem kiskereskedelemmel is foglalkozik, e tevékenységi köreiből adódóan valamennyi azon osztály esetén, amelynél a vizsgálat zajlott, a kiskereskedelmi tevékenység megállapítható volt.

Egyértelmű, hogy nem gazdálkodói minőségben vásárló személy is beléphet az áruházba és vásárolhat, továbbá hogy a gazdálkodó szerv képviselőjeként az áruházba belépő és a ... kártyával rendelkező természetes személy saját felhasználásra végső fogyasztóként is vásárolhat. A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható volt, hogy nem ellenőrzi a felperes az áruházakban történő belépéskor minden esetben azt, hogy a ... kártya birtokosa rendelkezik-e még adószámmal a vásárlás időpontjában, illetve ténylegesen jogosult-e az adott kártyát használni, így egy ... kártya birtokában fogyasztók is vásárolhatnak az áruházakban. Megállapítható volt, hogy az orvosok esetén kizárólag kamarai igazolvány felmutatása szükséges a ... kártya átvételéhez, ebben az esetben még adószámot sem kérnek. Ezekbe olyan személyek is beletartozhatnak, akik önálló gazdasági tevékenységet nem folytatnak. A ... vásárlási kártya mellé ráadásul négy darab társzkártya igényelhető, melyekhez kizárólag személyazonosság megállapítására alkalmas igazolvány bemutatása szükséges, nem feltétel külön adószám megléte, sőt meghatalmazás alapján, az aláírására jogosulttól eltérő személy is átveheti a kártyákat. A vásárlási feltételekből kiderül az is, hogy az áruk a vásárlókon kívül a vásárlók által megnevezett személyek számára is rendelkezésre állnak, a kártyabirtokosokat két személy kísérheti a vásárlás lebonyolítása céljából. Nyilvánvaló, hogy ezen személyek az Fgytv. 2. § a/ pontjában rögzített fogyasztó fogalma alá tartoznak, így van hatásköre a hatóságnak a felperessel szembeni fogyasztóvédelmi szabályok megsértése esetén fellépni.

Mindezért a bíróság megállapította, hogy a felperes által értékesítésre kínált termékeket fogyasztói forgalomba hozottanak kell minősíteni, amelyekre vonatkozik az Fgytv., illetve az egyéb fogyasztóvédelmi tárgyú jogszabályok, többek között a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló 2008. évi XLVIII. törvény /a továbbiakban: Grt./ és az Fttv. hatálya is. A Grt. 3. § k/ és l/ pontja, illetve 23. § /1/ bekezdése alapján pedig a felperes felelőssége egyértelműen megállapítható volt.

A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalát, másodlagosan az eljáró bíróság új eljárásra utasítását. Álláspontja szerint a közigazgatási határozat a -

jogerős ítéleti megállapítással szemben - nem volt jogszerű, mivel az a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 339/B. §-ába ütközően jogsértő volt. Emellett a bíróság az Fgytv. rendelkezéseit is helytelenül értelmezte.

A közigazgatási határozatok jogalapja tekintetében előadta, hogy a hatóságnak nem lett volna hatásköre. Az eljáró bíróság iratellenes megállapításokat tett a körben, hogy kik lehetnek a vásárlók, mert kizárólag az alperesi hatóság nyilatkozatát alapul véve állapította meg, hogy a felperes nem ellenőrzi, hogy kik lépnek be az áruházába, és ténylegesen ki jogosult vásárlói kártya használatára, és e körben a 2011. június 29. napján kelt előkészítő iratban tett felperesi nyilatkozatot és előterjesztett bizonyítékok értékelését mellőzte. A társkárták vonatkozásában is csak az alperesi nyilatkozat alapján tett megállapításokat a bíróság, és ezzel sérült a Pp. 206. § /1/ bekezdése. A reklámújság sem folyamatosan, sem ideiglenesen nem volt elérhető a fogyasztók részére, mert az cégnévre szóló zárt címzett postai küldeményként került megküldésre a regisztrált vásárlók részére /2009. október 15. napján kelt beadvány 2. oldala, 2009. december 10. napján kelt nyilatkozat/. A fogyasztóvédelmi hatóság már több határozatában megállapította, hogy a reklámújság címzettjei nem fogyasztók. Ekként a hatáskör hiánya emiatt is fennáll.

Előadta a bíróság kiszabásával kapcsolatban azt, hogy a kérdéses reklámújság 2009. május 14. és 26. közötti időszakban volt érvényes, mely nem tekinthető hosszú időtartamnak, illetve a bíróság nem adta indokát, hogy mely jogszabály rendelkezése alapján értékelte hosszabb idejűnek a kéthetes időtartamot.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását annak helyes indokai alapján. Több megyei bírósági ítéletre hivatkozva kifejtette, hogy körvonalazódni látszik az az egységes álláspont, hogy a felperessel szemben a hatóság eljárhat, mert az nemcsak nagykereskedelmi, hanem kiskereskedelmi tevékenységet is folytat.

A felperes ebben a perben sem vitatta, hogy nem gazdálkodói minőségben vásárló személy is beléphet az áruházba és vásárolhat, továbbá gazdálkodó szerv képviselőjeként az áruházba belépő és ... kártyával rendelkező természetes személy saját felhasználásra végső fogyasztóként vásárolhat. A felperes a cégjegyzék alapján is jogosult volt kiskereskedelmi tevékenységet folytatni, de még ennek hiánya sem zárná ki, hogy a végső fogyasztók felé folytasson értékesítést felperes. A ... kártyával nem lehet kizárni azt, hogy a fogyasztók nem gazdálkodói minőségű, hanem saját használatukra vásároljanak a ... áruházakban, így a felperes tevékenysége érintheti a fogyasztókat. Jellemző az őstermelők, egyéni vállalkozók, az orvosok és egyéni ügyvédek esetén, hogy saját használatra is vásárolnak, mert esetükben a gazdasági tevékenységi

körön belüli és azon kívül eső vásárlás nem különül el élesen egymástól. Ezek között vannak olyanok, akik szüneteltetik a gazdasági tevékenységüket, azonban adószámuk továbbra is fennmarad, így jogosultak maradnak a ... kártya használatára. A felperes honlapjából tudható az, hogy az orvos kamarai igazolvánnyal is vásárolhatnak, továbbá az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény szerint annak 16. és 17. §-a alapján egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemély is jogosult adószám igénylésére, így elvileg bármely magánszemély is igényelhet ... vásárlási kártyát. Az igénylési kitöltési útmutató pedig az egyéb állításokat teljes mértékben, így a társkártya tekintetében is alátámasztotta, ezért nem helytálló felperes azon hivatkozása, hogy a bíróság a tényállást csak az alperes nyilatkozatára alapozta volna.

Kitért továbbá arra is, hogy a reklámújsághoz nem csupán a fogyasztóknak nem minősülő vállalkozások férhetnek hozzá, azt ugyanis még a zárt borítékban történő kézbesítéssel sem lehet kizárni, hogy az újságot olyan magánszemély is elolvassa, aki fogyasztónak minősül, és aki erre tekintettel kívánja megvásárolni a terméket a felperes által üzemeltetett kereskedelmi egységben. Mindezért a jogerős ítélet nem sértette meg a Pp. 206. § /1/ bekezdését.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet megfelelően állapította meg a tényállást és abból mindenben helyes jogi következtetést vont le, amellyel a Kúria is egyetért.

A Kúria álláspontja szerint az eljáró bíróság a Pp. 206. § /1/ bekezdésének megfelelően állapította meg a tényállást, mivel abban a kérdésben, hogy vásárolhatnak-e a felperesnél fogyasztónak minősülő személyek is, döntően olyan tényeket és körülményeket vett figyelembe, amely a vásárlói kártya /illetve társkártya/ igényléséhez szükséges felperesi tájékoztató alapján is megállapítható volt. Az, hogy egyes tények tekintetében az eljáró bíróság az alperes nyilatkozatát fogadta el felperes előadásával szemben - aki a tényeket ugyan nem vitatta, csak annak bizonyítottságát kérdőjelezte meg - olyan mérlegelési tevékenység volt, amely az egyéb peradatok birtokában teljes mértékben jogszerű volt.

Ehhez képest nem vitatható az sem, hogy az igen nagy példányszámú ... újság zárt borítékban is eljutott olyan személyekhez, akik a vásárlás során részben vagy egészben fogyasztóknak minősülhetnek egyes termékek vásárlása során. Ezért bár a reklámújságban megjelenő reklámállítások döntően nem fogyasztókat érintett, de fogyasztókat is érinthetett. Mindezért az eljáró bíróság helyesen állapította meg az Fgytv. 1. § /1/ bekezdésének helyes értelmezése

alapján, hogy a hatóságnak volt hatásköre az ügyben eljárni. Az a körülmény pedig, hogy az elsődleges célcsoport nem fogyasztók voltak, olyan körülmény, amely a kiszabott alacsony összegű - figyelmeztető jellegű - bírság kiszabásában kellően megjelent. A jogsértés kéthetes időtartamának határozati értékelése sem tekinthető olyan kirívóan okszerűtlennek, amely a Pp. 339/B. §-ának sérelmét megalapozhatná.

Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségekről a Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003./VIII.22./ IM rendelet 3. §-ának /3/ bekezdése alapján döntött. Az illetékekről az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. §-ának /1/ bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13. §-ának (3) bekezdése alapján határozott, figyelemmel arra is, hogy felperes 10.000.- forint illetéket lerótt, ekként csak a fennmaradó 26.000.- Ft eljárási illetéket kell külön felhívásra megfizetnie.

Budapest, 2013. január 15.

dr.Kovács András sk. a tanács elnöke, előadó bíró, dr.Kovács Ákos sk. bíró, dr.Hörcherné dr.Marosi Ildikó sk. bíró